

ikke har Ret til at forfølge. Alene at søge en Ret for det offentliges Forfølgning dert, at den med Urette var begyndt, synes jeg ikke er rigtigt. — Der er en Bestemmelse i Slutningen af § 3, hvor det forbydes, at Sager som disse kunne følge den almindelige Politiretsregel om, at Dommeren har Lov til at høre Sagen ved Forlig, hvor der saa vedtages en Bøde. Dette tror jeg er heldigt, og jeg tror det vilde være gavnligt, om Dommerne f. Eks. i Kjøbenhavns offentlige Politiret ikke havde denne diskretionære Mændighed til at lade Folk vedtage Bøder. Jeg tror nemlig, at mangen Mand, naar han faar det Tilbud af Dommeren: Skal det saa være 10 Kroner, i sin Naivitet betaler 10 Kr. i Tilfælde, hvor han maaste ved Dom var bleven frifunden. Jeg mener, at en anlagte maa tage sin Dom, og at dette frembyder større Garanti end, hvor Dommeren for Næmheds Skyld tilbyder anlagte Forlig. Jeg mener, at dette er noget, der kan forhandles om, der er noget, der kan tale for og noget imod.

Med Hensyn til Bestemmelsen i § 5 om, at man efter at have sat disse Voldsmand ind til Strafarbejde, diskretionært kan give dem en Tillægsstraf i Form af korporlig Kædfelse, vil jeg, som forhaabentlig de allerfleste ærede Medlemmer af dette høje Ting, være en bestemt Modstander af. Jeg har ikke noget mod, at Folk faa den Straf, de have forskyldt ifølge deres Brode, og som er fastsat i Loven, men jeg har meget imod, at de, naar de ere idømte Straffe, bringes hen paa et Sted, hvor de prisgives andres Viltkaarlighed, og jeg kan ikke se, at Arrestreglementet eller Reglementet for Tvangsarbejdsanstalterne er anderledes end, at vedkommende Bestyrer, Opsynsmand eller Inspektør med tilstrækkelig god eller ond Vilje, hvad man vil falde det, er i Stand til at benytte det som Undskyldning for enhver Slags Tortur og Tillægsstraf mod de paa Anstalten indbragte. Da dette er noget helt nyt, som vi her skulde indføre, og da jeg i Forvejen ikke har Sympati for at reformere mit Lands Lovgivning med ny barbariske Straffemidler, særlig ikke med diskretionære Straffemidler, vil jeg absolut bekæmpe § 5 i Lovforslaget.

Jeg kan ikke tilbageholde den Betragtning, at da vi jo nu skulle finde os i en fredelig Reformperiode, gør det mig ondt at se, at naar vi faa et Forslag frem, som skulde være en Reform paa Retsvæsenets Omraade, hvor vi i mange Retninger virkelig trænge til Reform, er det et Forslag om Straffestærpelse og om Indførelse af hidtil ukendte Straffebestemmelser. Det vil

efter sin Form ikke frembyde nogen Garanti for Borgernes Retsikkerhed, det anviser kun en Maade, hvorpaa Forbryderne kunne rammes med ny Straffe. Jeg vilde sætte mere Pris paa en Lovgivning, som gik ud paa at garantere Retsikkerheden og Individernes Frihed, ogsaa, som antydet af den sidste ærede Taler, ved en Udvidelse af Nødværgeretten. Jeg har ikke i nogen Retning Sympati for en Lovgivningsvirksomhed, der skulde bringe dette Lovforslag eller noget, som i det væsentlige lignede dette, frem til at blive gældende Lov i Danmark. Naar man siger, at der er Raahed i den lavere Befolkning, og at der sker hyppige Lovovertrædelser der, vil jeg kun henpege paa, at det er ikke mere end hvad der ogsaa sker i de højere Lag af Befolkningen. Wort Politi og Administration har i en hel Del Aar gaaet saa godt i Spidsen her, at det synes mig at være at begynde Reformerne fra den forkerte Ende, hvis man begynder med at tage fat paa Bøllerne.

Bøvløfte: Det er dog vist et fuldstændigt Fejlsyn hos den ærede Taler paa den grundtvigste Bære, naar han vilde sige, at Bryggleysten opkom samtidig med den grundtvigste Bære. Hvis han havde studeret denne Bære, vilde han vist være kommen til et andet bedre Resultat, og jeg vil derfor anbefale ham at foretage dette Studium fra Grunden af. — Jeg er en bestemt Modstander af Lovforslagets § 5. Jeg kan ikke finde mig i, at der som arbitrær Straf maa indføres Brygglestraf, som skal kunne tildeles inden for fire Bægge. En stakkels Synder, der bliver sat ind paa et saadant Sted og der kommer til paa en eller anden Maade maaste gentagende at forse sig i Smaa-ting, der dog kunne blive regnede for store Ting, vil efter denne Bestemmelse kunne faa korporlig Straf, og det er jeg en bestemt Modstander af som i det hele af disse arbitrære korporlige Straffe. Hvorvidt det kan lade sig gøre, som det ærede Medlem for Røge (Alberti) vilde have, at der blev indført korporlige Straffe efter Dom, bliver en anden Sag. Jeg tror dog heller ikke, at det er rigtigt. Vi skulle i vor Tidsperiode ikke forstærke Straffemaaderne, vi have Straffemaader nok, naar vi blot anvende dem paa fornødt og fuldtud rigtig Vis. Hvis vi faa denne § 5 eller lignende indført, frygter jeg for, at vi kun vilde rejse en ny Bastille paa dette Omraade.

Justitsministeren (Rum p): Jeg kan for en overvejende Del ikke være andet end tilfreds med den Behandling, det foreliggende